ANUL XIII. No. 1858 — 4 PAGINI 3 LEI — Joi 31 Octombrie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000
Un număr vechiu . . . . . Lei 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREȘTI.
Fondatori E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon : Direcție 3.26.60 / Administrație 3.26.60 / Redacție și Provincie 3.26.69

La Timișoara, ca și la București...

La Timișoara sunt câteva licee bine populate. Și tot acolo, mișcarea sportivă a tineretului a ajuns la o situație înfloritoare. In consecință, elevii liceelor locale au hotărât să organizeze pe baze serioase, un campionat de football interșcolar. Nici nu se putea o hotărâre mai logică, dacă ținem seama de faptul că elevii de liceu din Timișoara constitue azi pepiniera cea mai fertilă a puternicelor grupări de acolo.

Elevii s'au consfătuit, au ținut ședințe de constituire a comitetului de organizare, au întocmit programul campionatului și n'așteptau decât sorocul respectiv, pentru a-l urni din loc.

Azi, când scrim aceste rânduri, sorocul a trecut de mult, iar elevii de liceu așteaptă cu sufletul la gură să pună pe picioare opera înfăptuită cu atâta trudă pe hârtie. Și vor mai aștepta cine știe câtă vreme dacă nu se va găsi cineva care să înduplece pe directorii respectivi să acorde cuvenita încuviințare.

Intr'adevăr, la Timișoara, sportul școlar nu se poate practica fără «ausweiss». Este acolo o tradiție care se respectă cu strictețe și care devine literă de evanghelie cu o regularitate matematică după consumarea fiecărei reuniuni a examenelor de bacalaureat. Corelația dintre ausweiss și bacalaureat este cunoscută: elevii cad pe capete la examen, nu pentrucă sunt proști, leneși etc. și nu pentrucă profesorii nu sunt pătrunși de focul sacru al școlii, sau pentrucă programele sunt întocmite defectuos. Nu, ferita sfântul! Procentul de 20 și ceva la sută reușiți pe care l-a marcat anul acesta pleiada de candidați timișoreni, este urmarea directă a... sportului.

Pentru a pune în evidență acest adevăr, dascălii din Timișoara nu trebuiau să facă eforturi intelectuale intense, deoarece capitala țării mișună de teoreticieni, savanți în materie.

Că la Timișoara elevii nu-și pot avea un campionat al lor, nu este în definitiv lucru de mirare. Mai sunt și alte orașe unde se practică footballul cu intensitate și elevilor le este oprit accesul în echipe școlare de sine stătătoare. Sistemul acesta se aplică aproape pretutindeni unde numărul promovaților la examenul de bacalaureat nu depășește procentul 30.

Dacă ne-am ocupat totuși de cazul special al Timișoarei, este pentru a putea pune în lumină mai... interesantă, un fapt similar, petrecut în chiar capitala țării. Unde bacalaureatul n'a făcut niciodată ravagii atât de mari ca în provincie și unde aveam impresia că dascălii sunt prea în inima realităților pentru a putea nega evidența vie pe care o constitue mișcarea sportivă. Dacă unui director de liceu provincial îi este permis uneori să ignoreze părerea pe care o au factorii conducători ai statului despre sport, în nici un caz nu-i permis acest lucru unui director de liceu din capitală. Afară bineînțeles dacă nu-și alimentează cunoștințele despre ceiace se petrece în lume, decât din publicațiile la cari colaborează profesioniștii ireductibili ai denigrării vieții în aer liber, ca arhimandritul Scriban și alții. Avem însă încredințarea că proza acestui binefăcător al omenirii nu ajunge prea ușor sub ochii dascălilor bucureșteni, de vreme ce ea nu vede lumina tiparului decât în foi obscure. Și atunci este cu atât mai gravă înrolarea aceasta ilogică în rândurile armatei — trebue să recunoaștem, redusă și neînarmată — acelora cari n'au alt ideal în viață decât să distrugă dela rădăcină mișcarea sportivă românească.

La liceul Cantemir din București niciodată nu s'a făcut abuz de sport. Se stabilise acolo o tradiție: sportul se practică în ora de gimnastică, ocupată bineînțeles două treimi cu explicații tehnice ale profesorului respectiv. Iată însă că odată cu începerea noului an școlar, ca și când mișcarea sportivă n'ar fi fost destul de oropsită prin tr'o serie de restricții cari de cari mai nelalocul lor, elevii au fost întâmpinați cu un ucaz categoric : **«Nimeni nu mai face sport, nimeni nu mai asistă la matchuri. Cine calcă dispoziția va fi eliminat!»**

Scurt și cuprinzător și mai limpede decât bună ziua.

Nu intenționăm să protestăm împotriva unei decizii atât de... înapoiate. Este inutil pentrucă ministrul instrucției n'are vreme azi când este în plină luptă cu guvernul pe niscaiva «chestii» bugetare, să citească gazete sportive.

Avem însă speranța că se va găsi vre-un dascăl dintre aceia cari nu dau ucazuri bune pentru veacul trecut să tragă de mânecă pe directorul cu pricina și să-i șoptească la ureche ceiace ne jenăm să scrim noi...

L. ROȘIANU

Finaliștii campionatului mondial n'au putut reedita finala...

Când vedetele mondiale fac greșeli de începători...

Sportivitatea cehoslovacilor... «Intrusul» a fost cel mai bun... Baronul Meazza de două ori la cinci metri de poartă ...shotează mingea în brațele portarului... Două celebrități cari fac gafe...

PRAGA 27 (De la trimisul nostru special). — Plecat din București într'o zi de vară, sosesc aci după 48 de ore doar și mă izbesc de un frig de iarnă și de o ploaie măruntă, enervantă, care numai la desfătări sportive nu te poate îndemna.

In toate ziarele se pot ceti tânguieli, După ce schimbi două vorbe cu oricine de aci, auzi:

„Tocmai azi când trebue să ne luăm revanșa, plouă și e frig!"

Supărarea e generală..

Totuși...

Nemulțumiți, supărați, având par că o presimțire neplăcută.... 8000 de spectatori au bătătorit noroiul din jurul stadionului „Massaryk" și au ocupat un locușor în vastul oval de beton. Au îndurat ploaia și frigul dornici să vadă ediția doua a finalei. Stadionul care în urmă cu o lună a adăpostit 60000 de spectatori la Sparta—Ferencvaros, azi are un aspect dezolant — ca o femeie frumoasă prost îmbrăcată..

Singurii fericiți

pe acest teren par a fi ziariștii. La noi se cațără pe garduri și mese, aci au cabine închise, deasupra tribunei, cabine cu vitrine în față de unde, șezând comod la o masă cu telefon pot privi tot terenul.

20 de italieni cari se afirmă...

Dacă pe teren echipa cehoslovacă a știut să se apere și până la urmă să câștige, în tribună 20 de italieni au învins 8000 de cehoslovaci.. Cum, nu e greu de ghicit.. Acești 20 făceau gălăgie cât 8000, iar când au egalat italienii, au aruncat pălăriile în aer și au izbucnit în urale.

Cineva de lângă mine spunea: „Inchipuiți-vă ce a fost la Roma unde erau 60000, iar noi cehoslovacii abia câteva sute"...

Uvertură bogată

La intrarea pe teren a echipelor, sportivitatea publicului cunoaște o nouă încercare. Matchul este precedat de o uvertură muzicală care ține o jumătate de oră, căci fanfara execută în ordine: imnul regal italian, Giovinezza și imnul cehoslovac. A fost singurul calmant pentru grupulețul de 20 de italieni....

Doi căpitani, două vedete...

Arbitrul spaniol Escartin e primit cu aplauze. La centru se prezintă Meaza și Planicka, în vederea alegerei terenului.

Privindu-i te gândești numaidecât la gloria pe care au cunoscut-o acești ași, fiecare având mai mult decât 50 de matchuri internaționale în picioare...

In definitiv nu numai Meaza și Planicka au numele acoperit de glorie. Matchul a fost parcă rezervat vedetelor, jucătorilor cari au ocazionat transferări și contracte de milioane.

La italieni: Ceresoli — revelația matchului Italia—Anglia, — perechea Monseglio - Alemandi care a întrecut în rezistență și agresivitate pe Roseta-Caligaris, în linia de mijloc Pita; la înaintare Meaza, Piola, argentinianul De Mapia, oameni, cărora, în țara lor, li se licitează autografele, iar viața lor este subiectul romanelor de succes.

Aceiaș avalanșă de „nume" la cehoslovaci. Cine n'a auzit de Planicka, Sobotka, Svoboda, Pucs? Nu e nici un an de când Svoboda a cerut 80.000 de coroane ca să prelungească angajamentul cu Sparta, după ce cu 3 ani în urmă primise 100.000 de coroane (aproape 800.000 de lei) pentru o semnătură pe un contract.

Abundență de vedete, „prea multe chiar" era părerea unanimă după match. Dacă nu erau atâtea nume...

...deziluzia ar fi fost mai mică

Cine își putea închipui că cei doi finaliști ai campionatului mondial, vor juca un match oarecare, că cele 3 goaluri se vor realiza din cauza gafelor portarilor, că Meaza va fi de două ori la cinci metri de poartă și va trage în brațele lui Planicka, sau că extremele italiene vor rătăci tot timpul pe la centrul terenului?

Quot licet Jovi... nu se aplică aci. Atunci?

Se bucură oare toți acești jucători de o publicitate exagerată?

Nu, căci tot aceștia, în același match au făcut lucruri geniale.

Meaza, de pildă, a shotat cu dreptul o minge pe care o stopase în aer cu același picior, lucru care ține de tehnica perfectă. Nejedly a executat câteva driblinguri uluitoare.

Jucătorii aceștia sunt și rămân vedete. S'au învechit însă. Footballul nu le mai spune mare lucru. Incep să-și păzească picioarele.

La cehoslovaci

Cel mai bun a fost „intrusul"

E vorba de Horack dela Victoria Pilsen, socotit intrus... pentrucă ceilalți zece coechipieri ai săi erau domni... dela Sparta și Slavia.

Horach părea singurul ambițional din echipă și faptul că a marcat cele două goaluri este deasemeni legat de ardoarea cu care s'a luptat și de perseverența sa când a fost vorba de urmărit mingea. In câmp, unde nu era de luptat, technica și rutina ajutau pe Pucs, Nejedly, Svoboda, ca să realizeze lucruri frumoase. Echipa cehoslovacă are meritul de a fi asigurat nota spectaculoasă. Italienii au fost însă mai periculoși.

In ce privește jocul Italiei, cetitorii cari au asistat la București la matchurile cu Milano, își vor da ușor seama de jocul practicat de italieni. Sistemul «W» a ajuns metodă națională în Italia și echipa selecționată l-a practicat azi 90 de minute, mult mai accentuat ca deobicei. Interii cu cei trei mijlocași constitue aproape o singură linie. Restul jocului italienilor a fost și azi remorcat de condiția atletică excelentă a jucătorilor și de principiul că fiecare este atât de dur cât îl to lerează arbitrul...

0—0 la pauză

Ce poți să spui de o repriză începută de cehoslovaci, cari pornesc de la centru și o țin într'un out...

In 45 de minute au fost doar două cornere. Prin aceasta nu vreau să spun numai că Monseglio—Allemandi și Burger—Ctyrocki, au fost patru fundași extraordinari. Nu, altceva e mai interesant. Un corner au avut cehoslovacii și altul italienii. Au executat loviturile: Cattaneo și Pucs, amândoi au trimis mingea în out...

Să-și fi permis Dobai acest lucru, imediat era decăzut din drepturi...

Pauza survine și toată lumea crede că a avut un vis urât. Finaliștii campionatului mondial n'au reușit în prima repriză să întreacă nivelul matchului de deschidere...

Altfel au stat lucrurile în

repriza doua

căci e lucru știut că goalurile aduc animație în joc. Intr'adevăr, repriza doua a răsplătit pe spectatorii martiri... A fost suficient ca cehoslovacii să deschidă scorul, ca Meaza să ia conducerea ofensivei italiene și matchul să devină pasionant, plin de emoții.

In minutul 7 Pucs shotează dela 30 de metri, Ceresoli nu blochează, respinge cu pumnul — cum nu era cazul — survine Horack și marchează (1—0).

Cehoslovacii par să domine, obțin și un corner dar scorul nu se schimbă. Incepe schimbul de grațiozități și «brancarda» e des pe teren.

Egalarea

survine tot dintr'o greșeală de portar. Ctyrocki încearcă să treacă mingea lui Planicka. Nimeni nu se gândea că rivalul lui Zamora va scăpa balonul, lucru care s'a întâmplat și a produs un corner. De Ma-

Lis.

(Continuare în pag. III-a)

Cântarul lui Gogea Mitu...

Pe ring, l-a văzut toată lumea. Pe stradă, deasemeni. Cine l-ar fi putut scăpa?... Când apare în capătul unei străzi, parc'ar umbla pe picioroange, e ca un foișor mobil, imposibil de scăpat. La curse, la football, sau la box deasemeni.

Dar la cântar?...

Câți din aceia cari l-au văzut pe stradă, sau pe ring, l-au zărit în ziua în care este obligat să renunțe la discreție, să-și învingă o legitimă timiditate și să atenteze la validitatea cântarului oficial?...

Foarte puțini.

Iată dece, vom înseila mai jos câteva aspecte dela cântarul ultimei reuniuni de box. Reuniunea de Duminecă seara, dela «Gib».

Duminecă la amiază. Secretariatul F. R. B.-ului este arhiplin: oficiali, boxeuri, manageri, maeștri, presupuși oficiali, presupuși boxeuri, presupuși manageri și presupuși boxeuri...

O aglomerație inutilă, obișnuită și zgomotoasă. Ca în piață.

Deodată, ușa se cutremură deschisă brusc și pocnește surd, trântită de perete.

A intrat Pavelescu.

Zâmbete și întrebări stereotipe:

— Ce faci Nea Pavele?

«Nea Pavel» a venit să se cântărească. Pentru această operație, boxeurii se desbracă complet.

Nea Pavel e pudic. S'a trântit pe un scaun. Se gândește profund... dacă să se desbrace. Oftează și gâfâe. Transpiră și oftează. Apoi, s'a hotărît.

Și-a scos... pantofii. Doar pantofii. Și, mândru — că are ciorapii cârpiți — se urcă pe cântar, al cărui ac svâcnește în sus, indicând speriat și precis: 108 kgr.

Nea Pavel e mulțumit:

— Nu e rău!...

— E chiar bine!... îl confirmă un oficial.

Iar un elev, încearcă să îl flateze:

— Te-ai mai îndreptat ceval...

Ușa a troznit din nou.

S'a zguduit, gata să iasă din balamale, și s'a plesnit de perete, cât p'aci să se spargă.

A venit Gogea Mitu. Tot pentru cântar. Tot interminabil, și tot zâmbitor.

Un zâmbet colectiv a contaminat sala. Toată lumea râde. Uriașul se face mic. Cât poate de mic. Il jenează râsul pe care îl provoacă și admonestează întreaga sală, cu o sancțiune sâsâită greoiu:

— Zmecherilor!...

Un oficial, îl invită zguduit de râsul care-l inundă:

— Treci la cântar!...

Gogea roșește și ezită:

— Dar...

— Treci!...

— Păi...

O pauză de o secundă. Apoi, uriașul se interesează precaut:

— Cât ține cântarul?...

— 150 de chilograme.

— N'ajunge!...

Hotărîrea lui Lancia, însă, îl convinge:

— Treci și încearcă!...

Pe talerul cântarului, picioarele lui Gogea s'au înghesuit strâns, să își facă loc. 150 de chilograme însă, n'ajung. Sala râde. Gogea zâmbește încurcat. Iar Lancia hotărăște din nou:

— Scoate-ți haina!...

Dar, cât poate să cântărească o haină. Din nou, cele 150 de chilograme ale cântarului sunt fleac. Și, din nou, intervine Lancia:

— Scoate-ți și pantofii!...

Dar nici pantofii nu fac suficiente cele 150 de chilograme ale cântarului care pârâe, cu acul săltat în sus, fără echilibru...

Cineva propune inspirat:

— Hai să-i cântărim pantofii!...

Pentru pantofi, cântarul Federației este suficient. Dar știți cât cântăresc pantofii lui Gogea Mitu?...

George Fulga

(Continuare în pag. II-a)

Gall a sosit al treilea la Kosice

și a ameliorat recordul național al marathonului!

O performanță excepțională a campionului român

Luni seara, căutând să obținem rezultatul marathonului care a avut loc

LUDOVIC GALL

la Kosice, am epuizat toate sursele de informație pentru a-l putea obține. Fiind sărbătoarea independenței Cehoslovaciei, activitatea a stagnat în toate domeniile, în țara aliaților noștri. Iar redacțiile ziarelor la care am sunat n'au răspuns. Nu mai amintim de agențiile noastre de presă cari n'au avut habar de Kosice sau de marathon.

— Marathon? Ce-i aia?...

De altfel, opinia noastră publică a putut-o constata în ziarele noastre de eri cari, cu excepția «Gazetei Sporturilor», nu pomeneau un cuvânt despre această mare competițiune.

In dorința de a nu lipsi pe cetitorii noștri de o știre atât de importantă, n'am disperat. Am repetat cercetările telefonice la Praga, am învestigat hotelurile și cu greu, în miez de noapte, am descoperit un sportiv care a putut să ne comunice rezultatul marathonului.

— A câștigat Mottmueller!

— Dar Gall? Românul? Ce-a făcut?...

— Gall? Un moment.., Gall... Gall.. nu-l văd... nu e printre primii zece clasați!...

Știrea ne-a uluit. Aveam prea mari speranțe și prea era rece dușul.

«Gall are astăzi șanse incontestabile» afirmam în ziua alergării. Și iată-l, inexistent printre primii zece clasați.

N'am vrut s'o credem. Eri, am telegrafiat redactorului nostru M. Beilis care se afla la Praga unde fusese trimis de ziarul nostru pentru a urmări matchul Italia-Cehoslovacia:

— Trimite detalii complecte asupra marathonului dela Kosice.

Insfârșit aseară am primit detaliile. Gall a sosit al treilea. Și a ameliorat recordul național!...

Iată de altfel comunicarea telefonică a redactorului nostru asupra modului cum s'a desfășurat «marathonul».

Pe un timp mizer 33 alergători au luat plecarea

Gall conduce cu autoritate

PRAGA, 29. (Prin telefon). — Pe un timp nefavorabil (tot timpul a-

lergării a plouat, iar timpul a fost

(Continuare în pag. II-a)

Echipa studenților polonezi sosește mâine dimineață în Capitală

Ultimele pregătiri în tabăra S. U. E. F-ului

Eri a avut loc o convorbire telefonică cu Varșovia. Studenții dela C. I. W. au adus la cunoștință colegilor lor din București că părăsesc Capitala Poloniei, îndreptându-se spre București; după toate probabilitățile, universitarii poloni vor fi în Capitală Joi dimineața la ora 9.30.

Pentru a întâmpina grupul de studenți la granită, a plecat eri din București un delegat al S. U. E F.-ului care va fi la Grigore Ghica Vodă astăzi dimineață.

Grație bunăvoinței Direcțiunei generale a CFR care a pus la dispoziția studenților polonezi un vagon cu paturi călătoria acestora se va face în cele mai bune condițiuni.

ULTIMELE PREGATIRI IN TABARA S. U. E. F.ULUI

Echipa S. U. E. F ului și-a continuat eri antrenamentul în vederea matchului cu colegii lor din Varșovia.

Staeta de 4×100 metri a lucrat sub conducerea campionului Covaci. Popovici, Dreisel și Lorenczy au făcut antrenament la sărituri, sprint și sprint prelungit. Ciaclani, Hockl și Mathias au lucrat intens la greutate, disc și suliță, iar Cojocaru, Răileanu și Răducanu au alergat 1500 metri.

Echipa de basket ball și volleyball va face astăzi un antrenament după care se va forma echipa definitivă.

PETKIEWICZ (în mijloc) se întreține cu redactorul nostru Camil Mortun. Fotografia a fost luată în Mai, la Varșovia, cu prilejul vizitei echipei S. U.E.F. în Polonia.